

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2024/7255

A2024/7255

Beslissing van 7 maart 2025

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing van 7 maart 2025 op de klacht van:

A,
wonende in B, klagster,
gemachtigde: mr. A.J. Korff, werkzaam in Maasdijk,

tegen

C,
internist,
destijds werkzaam in D,
verweerder, hierna ook: de internist,
gemachtigde: mr. D. Zwartjens, werkzaam te Leiden.

1. De zaak in het kort

1.1 Klagster is op 12 november 2021 door de internist onderzocht tijdens een poliklinisch consult naar aanleiding van een gecompliceerde urineweginfectie waarvoor zij eerder één dag ter observatie was opgenomen geweest in het ziekenhuis. Samengevat verwijt klagster de internist dat hij zich tijdens dit consult (seksueel) grensoverschrijdend heeft gedragen door onnodige onderzoeken uit te voeren en tijdens een onderzoek naar het hart haar borst vast te pakken en bij een echo in de liesstreek haar slipje opzij te schuiven.

1.2 De internist heeft de vermeende gedragingen betwist en verweer gevoerd tegen alle klachtonderdelen.

1.3 Het college komt tot het oordeel dat klagster de klacht grotendeels gegrond is. Hierna vermeldt het college eerst hoe de procedure is verlopen. Daarna licht het college de beslissing toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:
- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 27 mei 2024;
- het verweerschrift met de bijlagen.

2.2 De partijen hebben de gelegenheid gekregen om onder leiding van een secretaris van het college met elkaar in gesprek te gaan (mondeling vooronderzoek). Daarvan hebben zij geen gebruik gemaakt.

2.3 De zaak is behandeld op de openbare zitting van 17 januari 2025. De gemachtigde van klaagster is verschenen. De internist is verschenen en werd bijgestaan door zijn gemachtigde. Klaagster was afwezig. De internist, zijn gemachtigde en de gemachtigde van klaagster hebben hun standpunten mondeling toegelicht. De gemachtigde van verweerder heeft pleitnotities voorgelezen en aan het college en de gemachtigde van klaagster overhandigd.

3. De feiten

3.1 De internist werkte van 2003 tot november 2021 in het E in D. Eerst als internist-intensivist op de intensive care en later verrichtte hij werkzaamheden op de spoedeisende hulp (verder: SEH) en de polikliniek. Als onderdeel van de vakgroep interne geneeskundige gaf hij, onder andere, echo-onderwijs. Ook verrichtte hij endoscopieën.

3.2 Op 1 november 2021 kwam klaagster (geboren in 2001) op de SEH na een doorverwijzing van haar huisarts en werd zij één dag ter observatie opgenomen in het ziekenhuis. Zij is tijdens deze opname niet door de internist behandeld, maar wel onder supervisie van en in overleg met hem opgenomen. Er werd een behandeling gestart conform de richtlijn voor gecompliceerde urineweginfecties. Tijdens het verblijf op de SEH is door de radioloog een echografie gemaakt van de buik.

3.3 Op 2 november 2021 werd klaagster door een collega-internist uit het ziekenhuis ontslagen met een antibioticumkuur voor een urineweginfectie. Er werd geen poliklinisch vervolg afgesproken.

3.4 Op 4 november 2021 heeft de internist contact gezocht met klaagster om een afspraak te maken voor een poliklinisch consult op 12 november 2021.

3.5 Op 6 november 2021 werd klaagster door het ziekenhuis geïnformeerd dat zij moest starten met een andere antibioticumkuur.

3.6 Tijdens het consult van 12 november 2021 heeft de internist een echo gemaakt van de buik van klaagster en heeft hij geluisterd naar haar hart.

3.7 Naar aanleiding van dit consult heeft klaagster een klacht ingediend bij de klachtencommissie van het ziekenhuis. Deze klacht is op 31 mei 2022 gegrond verklaard. Ook heeft klaagster op 16 februari 2022 aangifte van dit incident gedaan bij de politie.

3.8 De Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (verder IGJ) heeft na de melding door het ziekenhuis op 12 maart 2022 een onderzoek ingesteld, en daarna in januari 2024 een rapport opgesteld. De IGJ heeft een klacht ingediend bij dit college, waarbij over het incident van klaagster, maar ook over incidenten bij één andere patiënt en een AIOS wordt geklaagd.

3.9 Op 12 november 2021 meldden drie vrouwelijke co-assistenten dat de internist op die dag tijdens een lessituatie zich seksueel grensoverschrijdend had gedragen, waarbij hij, onder andere, tijdens het echo-onderwijs zonder de toestemming van de co-assistenten hun ondergoed opzij heeft geschoven en hun schaamstreek heeft aangeraakt. De co-assistenten hebben daarover een klacht ingediend bij dit college. Op 24 maart 2023 is door dit college deze klacht in al haar onderdelen gegrond verklaard en is aan de internist een doorhaling in het register opgelegd. Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (CTG) heeft de klacht op 21 december 2023 eveneens gegrond verklaard, maar heeft aan de internist in plaats van de maatregel van doorhaling een schorsing voor de duur van één jaar opgelegd (ECLI:NL:TGZCTG:2023:171).

4. De klacht en de reactie van de internist

4.1 Klaagster verwijt de internist dat hij:

- a) de informatieplicht heeft geschonden;
- b) onnodige behandelingen heeft uitgevoerd;
- c) behandelingen heeft uitgevoerd die niet op zijn terrein lagen;
- d) zonder toestemming van klaagster (seksueel) grensoverschrijdende handelingen heeft uitgevoerd door klaagster (onnodig) te vragen haar BH uit te doen, de borst van klaagster vast te pakken en opzij te duwen, haar slipje tussen haar schaamlippen te trekken en de aangebrachte gel zonder voorafgaande aankondiging van de buik en tussen de benen te verwijderen.

4.2 De internist heeft het college verzocht alle klachtonderdelen ongegrond te verklaren.

4.3 Het college gaat hierna verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

Ontvankelijkheid

5.1 Ten aanzien van de casus van klaagster is ook door de IGJ een klacht ingediend.

In die klacht

van de IGJ, die daarnaast ziet op twee andere gevallen, gaat het ten aanzien van klaagster om

hetzelfde feitencomplex als waarover klaagster haar klacht heeft ingediend. De klacht van de IGJ is

afzonderlijk, maar op dezelfde zittingsdag, behandeld. De beslissing in die zaak wordt op dezelfde

datum uitgesproken als in de zaak van klaagster. Dat betekent dat het college in de eerste plaats

onder ogen moet zien of er ten aanzien van de klacht van klaagster sprake is van ne bis in idem

aangezien hetzelfde feitencomplex ook wordt genoemd in de klacht van de IGJ. In artikel 51 BIG

staat dat een nieuwe berechting niet mogelijk is als er al een onherroepelijk geworden

tuchtrechtelijke eindbeslissing is genomen. Het college stelt vast dat er in deze zaken geen sprake

is van zo'n onherroepelijke eindbeslissing, omdat beide zaken op dezelfde zittingsdatum zijn

behandeld en de beslissing ook op dezelfde datum genomen is. Ook overigens is er geen rechtsregel

die er aan in de weg staat om twee klachten over hetzelfde feitencomplex op dezelfde zitting te behandelen. Klaagster is dan ook ontvankelijk in haar klacht.

De criteria voor de beoordeling

5.2 De vraag is of de internist de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De norm

daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende internist. Bij de beoordeling wordt

rekening gehouden met de voor de zorgverlener geldende beroepsnormen en andere professionele

standaarden.

5.3 Het college ziet aanleiding om eerst klachtonderdeel c) te bespreken, alvorens de overige

klachtonderdelen te beoordelen.

Klachtonderdeel c) de internist heeft behandelingen uitgevoerd die niet op zijn terrein lagen

5.4 Door klaagster is betoogd dat de door de internist uitgevoerde echo-onderzoeken van de

liesstreek en intieme zones geen onderdeel uitmaken van Point-of-Care UltraSound

(POCUS). Daarom had de internist volgens klagster deze echo niet mogen uitvoeren en had hij een collega moeten inschakelen.

5.5 Voor de beoordeling van dit klachtonderdeel is het niet van belang of de echo wel geïndiceerd was, maar wordt er enkel gekeken naar de vraag of de internist een dergelijk onderzoek mocht verrichten. Het college overweegt dat het voor de vraag of een arts een onderzoek mag verrichten van belang is dat de arts bevoegd én bekwaam is.

5.6 Dat een internist bevoegd is om een echo uit te voeren is niet in geschil. Dat een echo in de liesstreek niet tot het vaste curriculum van een internist behoort, maakt niet dat een internist daar niet toe bekwaam kan zijn. De internist heeft tijdens de zitting toegelicht dat hij in zijn tijd als intensivist ruime ervaring heeft opgedaan met het maken van echo's. Het college kan de internist volgen in zijn standpunt dat het dan logisch is om deze kennis en vaardigheid ook in te zetten tijdens zijn werk als internist. Het college oordeelt dat de internist voor het uitvoeren van een liesecho bevoegd en bekwaam is. Dit klachtonderdeel faalt derhalve.

Klachtonderdelen a), b) en d) schending informatieplicht, onnodige en grensoverschrijdende behandelingen

5.7 Vanwege de samenhang tussen klachtonderdelen a), b) en d) zal het college deze tezamen behandelen.

Rapportage van de IGJ

5.8 Namens de internist is aangevoerd dat de verklaringen die aan deze klachtonderdelen ten grondslag liggen, te onduidelijk zijn en dat de rapportage van de IGJ die als bijlage bij het klaagschrift is gevoegd, niet op een zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. De IGJ baseert zich op de verklaringen van klagster, maar het gaat in feite om de verklaringen van de moeder van de klagster, die op meerdere gelegenheden voor haar dochter het woord heeft gevoerd.

5.9 Het college sluit aan bij de beslissing van 25 april 2024 van de voorzieningenrechter in de door de internist aangespannen zaak waarin – kortgezegd - door de internist werd gevorderd dat de rapportages niet zouden mogen worden gebruikt (zie rechtspraak.nl)

ECLI:NL:RBDHA:2024:6149). In deze beslissing is in rechtsoverweging 4.8 overwogen dat in drie van de vier rapporten (waaronder het rapport over klaagster) in heldere bewoordingen duidelijk is gemaakt welke gedragingen de internist verweten worden en dat de internist voldoende gelegenheid heeft gehad om daarop te reageren.

5.10 In het geval van het rapport over klaagster merkt het college daarbij op dat inderdaad uit de rapportage blijkt dat overwegend is gesproken met haar moeder. In de eerste plaats hecht het college belang aan de verklaring van de moeder, omdat zij bij het consult aanwezig was en de avond van het consult al door haar dochter is gebeld. Klaagster heeft verder op 16 februari 2022 aangifte gedaan bij de politie en bij die gelegenheid is zij wel zelf door de politie verhoord. Die verklaring en de verklaring van haar moeder zijn consistent, zoals blijkt uit aangifte en de citaten uit die aangifte zoals die op de zitting zijn voorgelezen door de gemachtigde van de internist.

5.11 Daarnaast is in de rapporten ook duidelijk omschreven op welke manier de internist de gelegenheid is gegeven om te reageren op de verklaringen en om daarbij zijn zienswijze te geven.

5.12 Het rapport van emeritus professor F, dat door de internist bij het verweerschrift in het geding is gebracht, brengt het college niet tot een ander oordeel. Dit rapport is geschreven vanuit het strafrechtelijk gedachtengoed, dat een evident andere invalshoek kent dan het tuchtrechtelijk gedachtengoed. In het tuchtrecht komt een duidelijk grotere betekenis toe aan de omstandigheden van het geval dan in het strafrecht. Bovendien hanteren het strafrecht en het tuchtrecht verschillende beoordelingscriteria en doelen. Binnen het strafrecht gaat het er immers om of hetgeen ten laste is gelegd wettig en overtuigend bewezen kan worden hetgeen en de beoordelingscriteria binnen het tuchtrecht zijn of een beroepsbeoefenaar heeft gehandeld conform een redelijk handelend beroepsgeenoot.

5.13 Het college komt tot de slotsom dat het IGJ-rapport voldoende helder is over welke gedragingen de internist verweten worden, en dat de internist ook voldoende gelegenheid heeft gehad

om zijn visie daarop te geven. Dat maakt dat het college van oordeel is dat de rapportage betreffende klaagster voldoet aan de eisen die het college daaraan stelt en dat de rapportage van het IGJ derhalve kan worden meegenomen in de beoordeling van het college.

Betrouwbaarheid van de verklaringen van klaagster

5.14 Over de inhoudelijke waardering van de klachtenonderdelen a, b en d en de verklaringen daaromtrent overweegt het college het volgende. De internist betwist de verklaringen grotendeels.

Hij heeft zich op het standpunt gesteld dat er daarmee sprake is van uiteenlopende lezingen over gebeurtenissen zonder steunbewijs en dat in het tuchtrecht in die gevallen over de gebeurtenissen geen oordeel kan worden gegeven.

5.15 Het college is van oordeel dat het hier om een andere situatie gaat dan waarin er sprake is van twee uiteenlopende lezingen over de feiten zonder steunbewijs. Het college heeft in dit verband vastgesteld dat het hier niet gaat om op zichzelf staande gebeurtenissen, maar dat er een duidelijk patroon zichtbaar is in de klachten tegen de internist.

5.16 Het gaat in de zaak van klaagster, als jonge vrouwelijke patiënt, om een gebeurtenis tussen haar en de internist op 12 november 2021. In de hiervoor genoemde zaak van de drie co-assistenten, ook jonge vrouwen, ging het ook om gebeurtenissen tussen hen en de internist, op dezelfde dag, te weten op 12 november 2021.

5.17 De klachten zijn door klaagster en de vrouwelijke co-assistenten onafhankelijk van elkaar ingediend. Het college ziet in het dossier en ook anderszins geen aanleiding om te veronderstellen dat klaagster en de co-assistenten op het moment van het indienen van de klachten inhoudelijk op de hoogte zouden zijn geweest van de gebeurtenissen bij elk van de anderen van hen.

5.18 Het college stelt tegen deze achtergrond vast dat de verklaringen van klaagster en de co-assistenten elkaar op relevante en essentiële punten ondersteunen. Met name is opvallend dat in veel verklaringen dezelfde details worden genoemd, zoals dat de internist hun string of slip (niet lateraal, maar mediaal) wegtrok, tussen hun schaamlippen, dat zij hun benen in ongebruikelijke poses moesten houden en dat de internist zelf de gel wegveegde van hun buik en

benen. Deze details komen voor een groot deel overeen met de details die genoemd werden door de drie co-assistenten.

5.19 Ondanks dat het bij klaagster ging om een situatie waarin de internist en de klaagster zich alleen in een deel van de ruimte bevonden (de moeder van de klaagster was ook aanwezig, maar zat achter een scherm), is het college van oordeel dat kan worden uitgegaan van de juistheid van de verklaringen, in hun onderlinge samenhang bezien. Het college vindt het geheel van verklaringen in de zaak van klaagster bovendien authentiek, consistent en gedetailleerd. Het college hecht dan ook geen geloof aan de verklaringen van de internist over wat er zou zijn gebeurd.

5.20 Het college vindt extra steun voor deze opvatting in de grote vragen die worden opgeroepen bij nut en noodzaak van de door de internist uitgevoerde onderzoeken bij klaagster.

5.21 Klaagster is op 4 november 2021 gebeld door de internist, naar aanleiding van haar bezoek op de SEH op 1 november 2021. De internist heeft klaagster tijdens haar verblijf op de SEH niet gezien of behandeld, maar uit het medisch dossier blijkt dat zij onder supervisie van en in overleg met de internist is opgenomen. Bij klaagster werd een urineweginfectie geconstateerd, waarna zij met een antibioticumkuur op 2 november 2021 uit het ziekenhuis werd ontslagen, zonder vervolgspraak op de polikliniek. De internist heeft tijdens de zitting toegelicht dat hij uit educatieve interesse zijn dossiers later nog eens bekijkt en in dit geval een afwijkende visie had op de het beleid van de collega-internist die klaagster op 2 november 2021 uit het ziekenhuis heeft ontslagen. Hij heeft klaagster daarom op eigen initiatief gebeld, waarna op 12 november 2021 een poliklinisch consult met haar plaatsvond. Tijdens dat consult is door de internist gezocht naar verklaringen voor de oorzaak van de urineweginfectie, omdat hij het opvallend vond dat er bij haar twee multiresistente bacteriestammen waren gevonden, zij op 1 november 2021 erg ziek was, er sprake was van een bijzonder beloop en de anamnese niet aansloot bij de klinische bevindingen. Klaagster heeft verklaard dat de internist tijdens het consult op 12 november 2021, onder meer, een echo heeft gemaakt van haar buik en de lies, waarbij de internist haar slip tussen haar schaamlippen heeft

getrokken en daarna zelf de echogel heeft weggeveegd tussen de benen van klaagster. Klaagster voelde zich hierdoor volkomen overvallen en verstijfde.

5.22 Ook heeft de internist bij klaagster geluisterd naar het hart op verdenking van een soufflé (hartruisje). Klaagster heeft daarover verklaard dat hij haar borst heeft vastgepakt en aan de kant heeft geschoven om te kunnen luisteren met zijn stethoscoop.

5.23 Het college stelt voorop dat het hoogst ongebruikelijk is om een patiënte met deze diagnose op eigen initiatief terug te laten komen op de poli, zeker nadat de patiënte door een andere internist was ontslagen uit het ziekenhuis.

5.24 Ten aanzien van het maken van de echo heeft de internist de verklaringen van klaagster betwist en aangegeven enkel een echo te hebben gemaakt van de onderbuik en alleen op die plek de slip naar beneden geschoven te hebben. Zoals hiervoor overwogen gaat het college uit van de geloofwaardigheid van de verklaring van klaagster over wat er tijdens het consult gebeurde. Voor zover de internist heeft betoogd dat hij weliswaar de slip wat opzij heeft geschoven, maar dat hij dit dan heeft gedaan met de reden om haar ondergoed niet vies te maken met de echogel, overweegt het college – nog afgezien van de daarvan afwijkende lezing die klaagster over de handelingen heeft gegeven – dat dit doel in geen enkele verhouding staat tot het seksueel grensoverschrijdende effect bij het bereiken van dat doel. Het college acht deze gang van zaken seksueel grensoverschrijdend en ernstig tuchtrechtelijk verwijtbaar.

5.25 Daar komt bij dat het college de internist in het geheel niet kan volgen in de door hem geïnitieerde onderzoeken. Het college bemerkt dat er geen enkele denkrichting of differentiaal diagnose te zien is in de onderzoeken van de internist. Voor het college is daardoor niet inzichtelijk geworden waarom hij deze onderzoeken heeft gedaan. Zo heeft de internist in het bijzonder aandacht besteed aan de palpabele colonlis (een deel van de darm in de linker onderbuik), maar dit onderzoek is vervolgens niet terug te lezen in het verslag van het consult. Dit gebrek aan duidelijkheid voor het ingezette beleid is voor het college onnavolgbaar, mede gelet op de klachten

die daartoe geen aanleiding gaven, de afwezigheid van relevante afwijkingen op de echo van het abdomen die eerder op de SEH door de radioloog was verricht en omdat niet duidelijk is geworden welke conclusies de internist verbond aan zijn bevindingen. Bovendien was klaagster tijdens het consult van 12 november 2021 weer opgeknapt.

5.26 Ten aanzien van het luisteren naar het vermeende hartruisje stelt het college voorop dat artsen bij het luisteren naar het hart de borst niet vastpakken op de manier die klaagster beschrijft, maar hoogstens wat oplichten om met de stethoscoop op de goede plek te komen. De internist heeft klaagster met zijn handelingen overvallen en zonder aankondiging en bovendien op een onnodige manier haar borst vastgepakt, wat het college als seksueel grensoverschrijdend beoordeelt. Daar komt bij dat de internist later heeft toegegeven dat hij zich had vergist en dat er bij klaagster op de SEH geen hartruisje te horen was en dat dit ook niet in het dossier was vermeld. Het college vindt deze vergissing oninvoerbaar, omdat de internist op zitting heeft verklaard dat hij zijn consulten altijd goed en zorgvuldig voorbereidt en er in het verslag van het consult op de SEH staat vermeld: "C/ RR 111/71, pols 83, Cor: S1S2, geen souffles, geen oedemen". Daarnaast is het college van oordeel dat van een arts verwacht mag worden dat hij extra alert is bij dergelijke indicatie als verdenking van een hartruisje, omdat dit zelden voorkomt bij jonge patiënten.

5.27 De consistente en gedetailleerde verklaring van klaagster over het consult op 12 november 2024, in combinatie met het ontbreken van medische indicaties om bovengenoemde onderzoeken te verrichten en het feit dat de internist daar op de zitting geen verhelderende uitleg over heeft kunnen geven, maken naar het oordeel van het college dat de klachtonderdelen a, b en d gegrond zijn. Het college komt tot de conclusie dat de internist bij zijn onderzoeken zonder goede indicatie of medische reden en buitenproportioneel de intieme delen van klaagster heeft betast. De internist heeft klaagster overvallen met de door hem verrichte onderzoeken en seksueel grensoverschrijdend gehandeld.

Slotsom

5.28 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat de onderdelen a), b) en d) van de klacht gegrond zijn.

Maatregel

5.29 Het college acht de wijze waarop de internist misbruik heeft gemaakt van de uiterst kwetsbare en afhankelijke situatie waarin klaagster verkeerde stuitend.

5.30 Het gedrag van de internist in de tweede helft van 2021 blijkt ernstiger dan aangenomen door het CTG in 2023, nu het, anders dan het CTG heeft overwogen wel om meer gevallen is gegaan dan alleen de incidenten betreffende de drie vrouwelijke co- assistenten. De internist heeft zich op 12 november 2021 (seksueel) grensoverschrijdend gedragen tegenover verschillende jonge vrouwen. Tijdens de mondelinge behandeling bleef de internist desgevraagd de gebeurtenissen ontkennen en heeft hij niet kunnen verklaren wat hem heeft bewogen en waarom er juist in deze periode zulke klachten over zijn handelen zijn ontstaan. Doordat de internist in deze houding heeft volhard is niet bespreekbaar kunnen worden wat hem heeft bewogen bij het door het college vastgestelde grensoverschrijdende gedrag.

5.31 De wijze waarop de internist klaagster heeft behandeld is onbegrijpelijk en onaanvaardbaar. Meer in het bijzonder verwijt het college de internist dat hij zich met zijn wijze van lichamelijk onderzoek, bij herhaling, (seksueel) grensoverschrijdend heeft gedragen. Hij heeft daarmee het vertrouwen van de klaagster beschaamd en haar mentale gezondheid geschaad.

5.32 Het college overweegt het volgende over de maatregel in deze zaak. In de zaak van klaagster komt het college tot een gegrondverklaring op de elementaire onderdelen van de klacht. De ernst van deze vaststellingen rechtvaardigen een zware maatregel. De wijze waarop de internist de kwetsbare en van hem afhankelijke klaagster heeft behandeld is onbegrijpelijk en onaanvaardbaar. In het bijzonder verwijt het college de internist dat hij zich met zijn wijze van lichamelijk onderzoek (seksueel) grensoverschrijdend heeft gedragen. Hij heeft daarmee niet alleen het vertrouwen van de klaagster geschaad, maar ook in algemene zin het vertrouwen dat patiënten in zorgverleners moeten kunnen hebben ernstig beschaamd en schade aan de beroepsgroep toegebracht. De

internist heeft, ook ter zitting, niet het inzicht getoond dat zijn gedragingen volstrekt onaanvaardbaar zijn. Het college zal aan de internist de maatregel opleggen van doorhaling van de inschrijving in het BIG-register. Het college acht, mede met in achtneming van voornoemde uitspraak van het CTG inzake de drie co-assistenten, de maatregel van doorhaling in het BIG-register passend en noodzakelijk.

Publicatie

5.33 Om redenen, aan het algemeen belang ontleend, zal deze beslissing zonder vermelding van namen of andere herleidbare gegevens worden gepubliceerd.

Kostenveroordeling

5.34 Klaagster heeft verzocht de internist te veroordelen in de kosten die zij heeft gemaakt in deze procedure. Een kostenveroordeling is mogelijk als het college de klacht (gedeeltelijk) gegrond verklaart en aan de zorgverlener een maatregel oplegt. Gezien de aard en de ernst van de klacht zal het college het verzoek om een kostenveroordeling toewijzen.

5.35 Voor wat betreft de berekening van deze kosten sluit het college aan bij het Besluit proceskosten bestuursrecht. Deze vergoeding bestaat uit € 1.941,- juridische bijstand (1 punt voor het klaagschrift en 1 punt voor de zitting x tarief € 647,- x wegingsfactor van 1,5).

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klachtonderdelen a), b) en d) gegrond;
- verklaart klachtonderdeel c) ongegrond;
- beveelt de doorhaling van de inschrijving van de internist in het BIG-register, dan wel ontzegt de internist, voor het geval hij op het moment van onherroepelijk worden van deze beslissing niet is ingeschreven in het BIG-register, het recht om wederom in dit register te worden ingeschreven;
- schorst bij wijze van voorlopige voorziening de bevoegdheid van de internist om aan de inschrijving in het BIG-register verbonden bevoegdheden uit te oefenen totdat de beslissing tot doorhaling van de inschrijving onherroepelijk is geworden dan wel in beroep is vernietigd;
- bepaalt dat de beslissing ingevolge artikel 71 wet BIG in de Nederlandse Staatscourant zal worden bekend gemaakt en ter publicatie zal worden aangeboden aan het tijdschrift Medisch Contact;

- veroordeelt de internist in de hierboven vastgestelde kosten van klaagster van in totaal € 1.941,- te voldoen binnen vier weken nadat de gemachtigde van klaagster schriftelijk het bankrekeningnummer en de tenaamstelling van de bankrekeningen waarop het bedrag kan worden gestort aan de gemachtigde van internist heeft laten weten, maar niet eerder dan dat deze beslissing onherroepelijk is geworden.

Deze beslissing is gegeven door E.P. de Beij, voorzitter, G.F.H. Lycklama à Nijeholt, lid-jurist, H.R.H. de Geus, H.I.F. Roijen, en J.W.B. de Groot, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door V.K.M. Hanssen, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 7 maart 2025.